

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. 08/1035 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Arnhem, van 18 juni 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 5 juni 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van _____ (hierna: de vreemdeling) om verlenging van de geldigheidsduur van een aan haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 13 december 2007 heeft de staatssecretaris het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 18 juni 2008, verzonden op 19 juni 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 16 juli 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J.M. Schuyt, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. B. Klein Nulent, ambtenaar van Staat.

w.g. Schuyt
lid van de enkelvoudige kamer

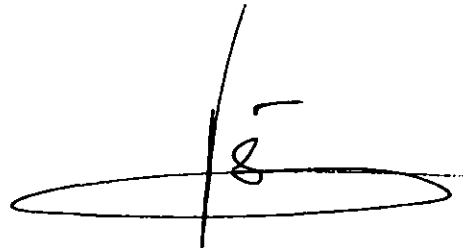
w.g. Klein Nulent
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 november 2008

218-587.

Verzonden: 26 november 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line at the bottom, and a stylized 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 08/1035

Datum uitspraak: 18 juni 2008

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer:
van Joegoslavische nationaliteit,
eiseres,
gemachtigde mr. D.W. Beemers,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Op 9 januari 2007 heeft eiseres een aanvraag gedaan tot verlenging van de geldigheidsduur van de aan haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking verblijf bij partner, gezinsvorming. Bij besluit van 5 juni 2007 heeft verweerder de aanvraag van eiseres afgewezen.

Daartegen heeft eiseres op 6 juli 2007 bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 13 december 2007 heeft verweerder het bezwaar niet-ontvankelijk verklaard.

Op 8 januari 2008 heeft eiseres beroep ingesteld tegen dit besluit.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

Registratienummer: AWB 08/1035

2

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 3 juni 2008. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. I.A.M. de Groot.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit - de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen - te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.
2. Verweerder heeft het bezwaar van eiseres, gericht tegen het besluit van 5 juni 2007, niet-ontvankelijk verklaard en daarbij overwogen dat het bezwaarschrift niet tijdig is ingediend. Naar het oordeel van verweerder is de door eiseres opgegeven reden van vertraging niet afdoende om de termijnoverschrijding verschoonbaar te achten.
3. Eiseres kan zich hiermee niet verenigen. Zij stelt zich primair op het standpunt dat het bezwaarschrift tijdig is ingediend. Eiseres voert daartoe enerzijds aan dat niet vaststaat op welke datum de beslissing in primo bekend is gemaakt zodat niet duidelijk is wanneer de bezwaartermijn is aangevangen en er van uitgegaan dient te worden dat het bezwaarschrift van 6 juli 2007 tijdig is ingediend en anderzijds dat de brief van haar partner van 5 juni 2007 als (tijdig) bezwaarschrift aangemerkt dient te worden. Subsidiair stelt eiseres dat een - eventuele - termijnoverschrijding gelet op de omstandigheden van het geval verschoonbaar moet worden geacht, voorts wijst zij op een motiveringsgebrek in de bestreden beschikking op dit punt. Ten slotte voert eiseres aan dat zij ten onrechte niet is gehoord in de bezwaarfase en dat afwijzing van de aanvraag tot gevolg zal hebben dat zij zal worden gescheiden van haar partner en hun dochter, hetgeen in strijd is met artikel 8 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (verder: het EVRM).
4. De rechtbank overweegt als volgt.
5. Aan de orde is de vraag of verweerder in het bestreden besluit het bezwaar van eiseres terecht niet-ontvankelijk heeft verklaard.
6. Ingevolge artikel 69, eerste lid, van de Vw 2000, bedraagt de termijn voor het indienen van een bezwaar- of beroepschrift, in afwijking van artikel 6:7 van de Awb, vier weken. Deze termijn vangt ingevolge artikel 6:8, eerste lid, van de Awb aan met ingang van de dag na die waarop het besluit op de voorgeschreven wijze is bekendgemaakt. Krachtens artikel 3:41, eerste lid, van de Awb geschiedt bekendmaking van besluiten die tot een of meer belanghebbende zijn gericht, door toezending of uitreiking aan hen, onder wie begrepen de aanvrager.
7. Ingevolge artikel 6:9, eerste lid, van de Awb is een bezwaar- of beroepschrift tijdig ingediend indien het voor het einde van de termijn is ontvangen. Krachtens artikel 6:9, tweede lid, van de Awb is, bij verzending per post, een bezwaar- of beroepschrift tijdig ingediend indien het voor het einde van de termijn ter post is bezorgd, mits het niet later dan een week na afloop van de termijn is ontvangen.
8. Op grond van artikel 6:11 van de Awb blijft niet-ontvankelijkverklaring van een na afloop van de termijn ingediend bezwaar- of beroepschrift op grond daarvan achterwege indien redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest.

9. De rechtbank stelt vast dat de beslissing in primo in de onderhavige zaak op 5 juni 2007 tot stand is gekomen. De rechtbank stelt voorts vast dat tussen partijen niet in geschil is dat dit besluit - niet aangetekend - is verzonden naar het door eiseres opgegeven adres aan de

10. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (verder: de Afdeling) heeft onder meer bij uitspraak van 27 april 2004 (AB 2005, 413) overwogen dat het aan het bestuursorgaan is om aannemelijk te maken dat een besluit is verzonden. Uit deze uitspraak van de Afdeling blijkt dat de datum van verzending, bij een niet aangetekende verzending van een besluit, aannemelijk is gemaakt wanneer zowel op de begeleidende brief bij het besluit als op de bijbehorende minuut een stempel met de verzenddatum is geplaatst. Het ligt in een dergelijk geval op de weg van de geadresseerde, zo oordeelt de Afdeling, om de ontvangst van het besluit op een niet ongeloofwaardige wijze te ontkennen. Eerst dan is het aan het bestuursorgaan dat het besluit heeft verzonden om de ontvangst daarvan aannemelijk te maken.

11. Aangezien zowel op de aanbiedingsbrief bij de beslissing in primo, als op de door verweerder bij brief van 30 mei 2008 overgelegde en bij het besluit horende minuut, een stempel met de tekst "verzonden 5 juni 2007" is geplaatst, heeft verweerder aannemelijk gemaakt dat de beslissing in primo op 5 juni 2007 is verzonden aan eiseres. Nu eiseres slechts heeft gesteld dat de exacte datum waarop het besluit bekend is gemaakt niet vaststaat en zij niet - met redenen omkleed - heeft aangevoerd dat zij het besluit niet (tijdig) zou hebben ontvangen, kan, naar het oordeel van de rechtbank, niet gezegd worden dat eiseres de ontvangst van het besluit op een niet ongeloofwaardige wijze heeft ontkend. Verweerder is derhalve niet gehouden de ontvangst van het besluit aannemelijk te maken.

12. De rechtbank gaat er gelet op het bovenstaande vanuit dat de beslissing in primo op 5 juni 2007 is verzonden aan eiseres. De rechtbank is van oordeel dat het besluit daarmee, op dat moment, op de voorgeschreven wijze is bekendgemaakt. De termijn voor het indienen van een bezwaarschrift is derhalve, op grond van artikel 6:8 van de Awb, aangevangen op 6 juni 2007.

13. Nu de bezwaartermijn is aangevangen op 6 juni 2007, liep deze, gelet op het bepaalde in artikel 69, eerste lid van de Vw 2000, tot 4 juli 2007. Het door eiseres op 6 juli 2007 ter post bezorgde bezwaarschrift is dus na afloop van de termijn ingediend.

14. De door de partner van eiseres op 5 juni 2007 aan verweerder verzonden brief kan naar het oordeel van de rechtbank niet als (onvolledig) bezwaarschrift aangemerkt worden. Deze brief, welke is gestuurd in reactie op het verzoek van verweerder van 16 mei 2007 om inkomensgegevens, is blijkens de inhoud van de brief gestuurd als aanbiedingsbrief bij een aantal loonstroken en voldoet niet aan de minimumvereisten van een bezwaarschrift als bedoeld in artikel 6:5, eerste lid, van de Awb. Ingevolge dit artikel dient een bezwaarschrift naast de naam en het adres van de indiener en de dagtekening tenminste een omschrijving te bevatten van het besluit waartegen het bezwaar is gericht, alsmede de gronden van bezwaar. De omstandigheid dat eiseres en haar partner in de bezwaarfase niet werden bijgestaan door een rechtsbijstandsverlener maakt weliswaar dat slechts op summiere wijze aan deze vereisten hoeft te zijn voldaan, in de brief van 5 juni 2007 is echter op geen enkele wijze aan de minimumvereisten van artikel 6:5 van de Awb voldaan. De brief kan derhalve niet als (onvolledig) bezwaarschrift worden aangemerkt.

Registratienummer: AWB 08/1035

4

15. Nu is geoordeeld dat het bezwaarschrift van 6 juli 2007 niet tijdig is ingediend en dat de brief van 5 juni 2007 niet als bezwaarschrift is aan te merken, heeft eiseres niet tijdig bezwaar gemaakt tegen het besluit van 5 juni 2007. De rechtbank ziet zich vervolgens voor de vraag gesteld of de termijnoverschrijding van het bezwaarschrift van 6 juli 2007 verschoonbaar is.

16. Op grond van het bepaalde in artikel 6:11 van de Awb kan de overschrijding van een bezwaar- of beroepstermijn onder omstandigheden verschoonbaar worden geacht. Gelet op vaste jurisprudentie moet het dan echter gaan om zeer uitzonderlijke gevallen. In beginsel zijn de termijnen voor het instellen van bezwaar en beroep fatale termijnen, bij overschrijding waarvan niet-ontvankelijkheid dient te worden uitgesproken. Dit kan anders zijn wanneer voldoende aannemelijk is geworden dat betrokkene gedurende de gehele termijn niet in staat is geweest om, bijvoorbeeld vanwege zijn medische toestand, zijn belangen te behartigen.

17. Eiseres heeft gesteld dat de termijnoverschrijding verschoonbaar moet worden geacht omdat zij op [redacted] is bevallen van een dochter, welke bevalling gepaard is gegaan met complicaties. In beroep heeft eiseres enkele medische stukken overgelegd waaruit onder meer blijkt dat zij inderdaad op [redacted] is bevallen van een dochter, dat zij tot 24 mei 2007 opgenomen is geweest op de kraamafdeling van het ziekenhuis en dat zij daarna, thuis tijdens het kraambed, onder controle heeft gestaan van een verloskundigenpraktijk.

18. Zoals vastgesteld onder rechtsoverweging 13 liep de bezwaartermijn in de onderhavige procedure van 6 juni 2007 tot 4 juli 2007. Naar het oordeel van de rechtbank heeft eiseres niet aannemelijk gemaakt dat zij, als gevolg van haar bevalling op [redacted] gedurende de (gehele) bezwaartermijn niet in staat is geweest bezwaar te maken. Verweerder heeft derhalve terecht geoordeeld dat van een verschoonbare termijnoverschrijding geen sprake is.

19. Naar het oordeel van de rechtbank kleeft aan de bestreden beschikking op dit punt ook geen motiveringsgebrek. Nu in het bezwaarschrift van 6 juli 2007 als reden voor de termijnoverschrijding is aangegeven: "*De reden van het te laat aanleveren van de stukken kwamen voornamelijk door het feit dat mijn vrouw ondertussen (zware) bevallen was/is van onze dochter*" en pas in de (aanvullende) gronden nader is ingegaan op de complicaties waarmee de bevalling gepaard is gegaan, deelt de rechtbank de stelling van eiseres, dat de omstandigheid dat verweerder in de bestreden beschikking niet op de complicaties is ingegaan als een motiveringsgebrek moet worden gezien, niet.

20. De rechtbank verwerpt vervolgens de stelling van eiseres dat zij ten onrechte niet zou zijn gehoord in de bezwaarfase. Gelet op het bepaalde in artikel 7:3, aanhef en onder a, van de Awb kan van het horen van een belanghebbende worden afgezien indien het bezwaar kennelijk niet-ontvankelijk is. Nu verweerder eiseres om een schriftelijke reactie heeft gevraagd omtrent de reden van de termijnoverschrijding en hij zich er op die manier van heeft vergewist dat geen sprake was van een verschoonbare termijnoverschrijding, heeft verweerder zich op het standpunt kunnen stellen dat sprake was van een kennelijk niet-ontvankelijk bezwaar en heeft hij van het horen af kunnen zien.

21. Aan de beoordeling van de vraag of de afwijzing van de aanvraag van eiseres een schending van artikel 8 van het EVRM oplevert, komt de rechtbank gelet op de omvang van het geschil niet toe. Het onderhavige beroep handelt enkel over de vraag of verweerder het bezwaar van eiseres terecht niet-ontvankelijk heeft verklaard. Gelet op bovenstaande is dit naar het oordeel van de rechtbank het geval.

Registratienummer: AWB 08/1035

5

22. Derhalve is het beroep ongegrond. Voor vergoeding van het griffierecht of een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

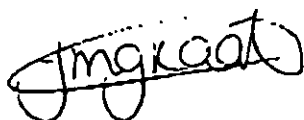
De beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. drs. I.D. Jacobs en in het openbaar uitgesproken op 18 juni 2008 in tegenwoordigheid van mr. J.M. Graat als griffier.

de griffier

de rechter

VERZONDEN OP

19 JUN 2008

Voor fotokopie conform
De griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

van Schie advocaten

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

16 JUL 2008

ZAAKNR. 5378

AAN: VI

BEHANDELD DD: PAR:

mr C.T.G. van Schie
mr R.G.H.M. de Glas
mr F.G.W.M. Huijbers
mw mr J.W.C. Giebels
mw mr E.R.T. Tromp
mr S.T.W. Verhaagh
mr D.W. Beemers

Postbus 1017
6501 BA Nijmegen
Tel.: 024-323 88 44
Fax: 024-360 54 30

Afdeling Bestuursrechtspraak van de
Raad van State
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

Tevens per fax: 070-3651380

Nijmegen, 16 juli 2008

ons kenmerk : 022113D
uw kenmerk :
justitie kenmerk :
inzake :
geboren op
te

BEROEPSCHRIFT ex art. 37 lid 1 Wet op Raad van State

Appellante is mevrouw , die op te geboren is en
thans te woont op het adres . Appellante heeft de
Joegoslavische nationaliteit.

Appellante kiest in deze zaak woonplaats ten kantore van Van Schie advocaten, Berg en
Dalseweg 15 te (6521 JB) Nijmegen, zijnde het kantoor van advocaat en procureur mr.
D.W. Beemers, die in deze zaak tot gemachtigde wordt gesteld en als zodanig zal
optreden zulks met het recht van vervanging en die hierdoor verklaart door appellante
bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn om dit hoger beroepschrift in de dienen.

Appellante kan zich niet verenigen met de uitspraak van Rechtbank te 's-Gravenhage,
zittingsplaats Arnhem d.d.19 juni 2008 en komt hierdoor tegen deze uitspraak in hoger
beroep. De bestreden uitspraak gaat hier in kopie bij.

e-mail: info@vanschieadvocaten.nl
www.vanschieadvocaten.nl

Berg en Dalseweg 15
6521 JB Nijmegen

Gelden Derdenrekening
Postbank 5199611

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat per geval door onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.

Grief 1

1. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 14 van pagina 3 van de bestreden uitspraak: *"De door de partner van eiseres op 5 juni 2007 aan verweerder verzonden brief kan naar het oordeel van de rechtbank niet als (onvolledig) bezwaarschrift aangemerkt worden. Deze brief, welke is gestuurd in reactie op het verzoek van verweerder van 16 mei 2007 om inkomensgegevens, is blijkens de inhoud van de brief gestuurd als aanbiedingsbrief bij een aantal loonstroken en voldoet niet aan de minimumvereisten van een bezwaarschrift als bedoeld in artikel 6:5, eerste lid van de Awb. Ingevolge dit artikel dient een bezwaarschrift naast de naam van en het adres van de indiener en de dagtekening tenminste een omschrijving te bevatten van het besluit waartegen het bezwaar is gericht, alsmede de gronden van bezwaar. De omstandigheid dat eiseres en haar partner in de bezwaarfase niet werden bijgestaan door een rechtsbijstandsverlener maakt weliswaar dat slechts op summiere wijze aan deze vereisten hoeft te zijn voldaan, in de brief van 5 juni 2007 is echter op geen enkele wijze aan de minimumvereisten van artikel 6:5 van de Awb voldaan. De brief kan derhalve niet als (onvolledig) bezwaarschrift worden aangemerkt"*.

Toelichting

2. Bij beschikking d.d. 5 juni 2007 heeft verweerder negatief beslist op de aanvraag tot verlenging van de verblijfsvergunning van appellante. De reden voor de afwijzing was dat referent niet voldeed aan de middeleneis. Op 5 juni 2007 heeft appellante een aangetekende brief gestuurd aan verweerder. Verweerder heeft deze brief derhalve na 5 juni 2007, de datum van de beschikking in primo, ontvangen.
3. De brief van appellante is ten onrechte niet aangemerkt als een (onvolledig) bezwaarschrift. De brief vermeldt haar naam, alsmede het vreemdelingennummer waaronder haar zaak bekend is bij verweerder en de naam van de behandelend ambtenaar. De dagtekening en het adres van blijken eveneens uit de brief. Bovendien is de brief aangetekend verstuurd.
4. Verder bevat de brief de nieuwe arbeidsovereenkomst van referent welke was ingegaan op 4 juni 2007. Hieruit blijkt dat het bezwaar zich richt tegen de beslissing in primo waarin immers op grond van de middeleneis tot afwijzing van de aanvraag is beslist. Appellante heeft derhalve duidelijk gemaakt tegen welk besluit het bezwaar zich richt en op welke gronden het is ingediend.
5. Gelet op het voorgaande heeft de rechtbank ten onrechte overwogen dat de brief van appellante niet voldoet aan de minimale eisen van een bezwaarschrift. Te meer daar appellante niet werd bijgestaan door een advocaat of andere rechtsbijstandsverlener. Volgens de rechtbank is het in dat geval voldoende dat op

summiere wijze wordt voldaan aan de minimumvereisten van artikel 6:5 Awb. De brief van 5 juni 2007 voldoet op geen enkele wijze aan deze vereiste, aldus de rechtbank. Deze overweging is gezien het voorgaande onjuist.

6. De rechtbank heeft ten onrechte niet onderkend dat verweerder het bezwaarschrift niet niet-ontvankelijk kon verklaren zonder appellante op grond van artikel 6:6 van de Awb de gelegenheid te geven het verzuim te herstellen binnen een daartoe gestelde termijn.

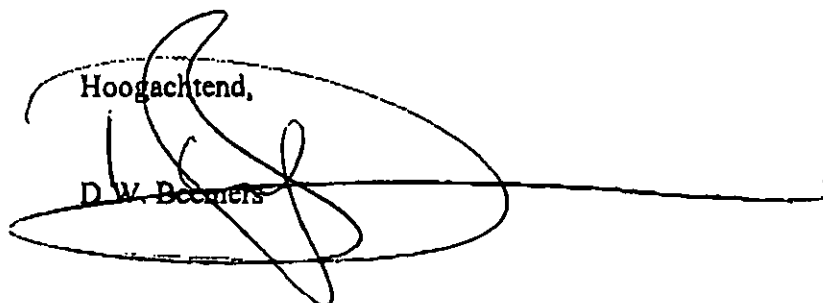
Grief 2

7. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 22 op pagina 5 van de uitspraak: "*Derhalve is het beroep ongegrond. Voor vergoeding van het griffierecht of een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding*".

Toelichting

8. Deze grief heeft geen zelfstandige betekenis en dient in het licht van de voorgaande grief te worden beoordeeld.

REDENEN, waarom appellante u verzoekt haar beroep tegen de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage zittingsplaats Arnhem d.d. 18 juni 2008 gegrond te verklaren, de bestreden uitspraak te vernietigen en het beroep tegen de beschikking van 13 december 2007 gegrond te verklaren.

Hoogachtend,

D.W. Beemers

Bijlage: uitspraak rechtbank te 's-Gravenhage, zittingsplaats Arnhem d.d. 18 juni 2008